ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 26. apríla 2007 *

Vo veci C-195/04,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 29. apríla 2004,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Huttunen a K. Wiedner, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Fínskej republike, v zastúpení: T. Pynnä a E. Bygglin, splnomocnené zástupkyne, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

* Jazyk konania: fínčina.

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: J. Molde, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: A. Tiemann a M. Lumma, splnomocnení zástupcovia,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: H. G. Sevenster a C. M. Wissels, ako aj P. van Ginneken, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen, P. Kūris, R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa) a G. Arestis,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. júna 2006,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 18. januára 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev sa svojím návrhom domáha, aby Súdny dvor určil, že Fínska republika si tým, že umožnila Senaatti-kiinteistöt (pôvodne Valtion kiinteistölaitos), orgánu správy nehnuteľností fínskej štátnej správy, v rámci zmluvy týkajúcej sa vybavenia stravovacieho zariadenia porušiť základné pravidlá Zmluvy

o ES a najmä zásadu zákazu diskriminácie, ktorá implikuje povinnosť transparentnosti, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ES.

Skutkové okolnosti sporu a konanie pred podaním žaloby

2 V marci 1998 Senaatti-kiinteistöt v rámci užšej súťaže verejného obstarávania uverejnil v *Úradnom vestníku Európskych Spoločenstiev* a v *Suomen säädöskokoelma* (*Úradný vestník Fínskej republiky*) výzvu na predloženie ponúk týkajúcich sa prác na obnove a prestavbe budov regionálnej správy v Turku (ďalej len „pôvodná výzva na predloženie ponúk").

3 Uvedená zákazka je tvorená položkami, ktorých individuálna hodnota sa pohybuje medzi 1 000 000 až 22 000 000 FIM. Ponuky sa mohli týkať jednej položky, viacerých položiek alebo celej zákazky. Jedna z uvedených položiek sa týkala dodania a inštalácie kuchynského vybavenia stravovacieho zariadenia uvedenej správy.

4 Účastníci konania sa nezhodujú v otázke, či bola v uvedenom štádiu konania o verejnom obstarávaní obstarávateľovi predložená ponuka týkajúca sa uvedenej položky. Podľa Fínskej republiky predložila jedinú ponuku spoločnosť Kopal Markkinointi Oy, hoci podľa Komisie to tak nebolo.

5 Na začiatku roku 2000 sa verejný obstarávateľ obrátil priamo na štyri podniky, ktoré vyzval na predloženie ponúk týkajúcich sa dodania a inštalácie vybavenia pre stravovacie zariadenie.

6 Listom zo 14. februára 2000 verejný obstarávateľ informoval vyššie uvedených adresátov o tom, že sa z dôvodu príliš vysokých cien doručených ponúk rozhodol všetky ponuky odmietnuť. Fínska republika a Komisia sa nezhodujú v tom, či bol uvedený list zaslaný všetkým podnikom, ktoré predložili ponuky súvisiace s dodaním a inštaláciou vybavenia pre stravovacie zariadenie v rámci pôvodnej výzvy.

7 V tom istom liste zadávateľ tiež uviedol, že poveril spoločnosť Amica Ravintolat Oy, nájomcu stravovacieho zariadenia regionálnej správy v Turku, aby na účet uvedeného verejného obstarávateľa a v maximálnej výške 1 050 000 FIM uskutočnila nákup vybavenia tohto zariadenia, a vyzval adresátov uvedeného listu, aby predložili svoje ponuky priamo uvedenej spoločnosti.

8 Amica Ravintolat Oy nakoniec nakúpila predmetné vybavenie od spoločnosti Hackman-Metos Oy.

9 Na základe sťažnosti týkajúcej sa regulárnosti postupu Senaatti-kiinteistöt zaslala Komisia 17. júla 2002 Fínskej republike výzvu listom, v ktorom ju vyzvala, aby jej predložila svoje vyjadrenia v lehote dvoch mesiacov od prijatia tohto listu.

10 Fínske orgány na túto výzvu odpovedali listom z 3. septembra 2002.

11 Keďže Fínska republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ES, Komisia jej zaslala 19. decembra 2002 odôvodnené stanovisko, v ktorom ju vyzvala na prijatie opatrení potrebných na to, aby tomuto stanovisku vyhovela v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.

12 V liste z 12. februára 2003 fínske orgány spochybnili nesplnenie povinnosti, ktoré vytýka Komisia, a uviedli, že v prejednávanej veci sa dodržal ako článok 28 ES, tak zásada zákazu diskriminácie a z nej vyplývajúca povinnosť transparentnosti.

13 Keďže Komisia sa domnievala, že vysvetlenia podané fínskymi orgánmi nie sú dostatočné, rozhodla sa podať túto žalobu.

14 Uznesením zo 14. októbra 2004 predseda Súdneho dvora povolil vstup Dánskemu kráľovstvu, Spolkovej republike Nemecko a Holandskému kráľovstvu do konania ako vedľajším účastníkom konania, ktorí podporujú návrhy Fínskej republiky.

O prípustnosti žaloby

15 Fínska republika tvrdí, že žaloba Komisie je neprípustná.

16 Podľa uvedeného členského štátu totiž odôvodnené stanovisko neuvádza tie isté dôvody, ktoré sa uvádzajú v žalobe. V danom stanovisku Komisia uviedla, že verejný obstarávateľ mal vykonať dozor nad dostatočnou transparentnosťou a že vytýkané nesplnenie povinnosti bolo dôsledkom toho, že nájomca reštaurácie regionálnej správy v Turku ako splnomocnená osoba uvedeného obstarávateľa uzavrel zmluvu o dodaní vybavenia pre stravovacie zariadenie, zatiaľ čo vo svojej žalobe Komisia tvrdila, že verejný obstarávateľ bol povinný zorganizovať verejné obstarávanie, a že nesplnenie povinnosti vyplýva z toho, že pôvodná výzva nebola úspešná a, následne, predmetná zákazka nebola predmetom uverejnenej výzvy na predkladanie ponúk.

17 Komisia tým rozšírila predmet sporu definovaný v rámci konania pred podaním žaloby.

18 Predmet žaloby podanej podľa článku 226 ES je síce vymedzený konaním pred podaním žaloby uvedeným v tomto ustanovení, a teda Komisia musí svoje odôvodnené stanovisko a žalobu založiť na rovnakých výhradách, táto požiadavka však nemôže za každých okolností spočívať na úplnej zhode ich znení, pokiaľ predmet sporu nebol rozšírený alebo zmenený, ale bol naopak jednoducho zúžený

(rozsudky z 12. júna 2003, Komisia/Fínsko, C-229/00, Zb. s. I-5727, body 44 a 46; zo 14. júla 2005, Komisia/Nemecko, C-433/03, Zb. s. I-6985, bod 28, a z 30. januára 2007, Komisia/Dánsko, C-150/04, Zb. s. I-1163, bod 67). Je potrebné pripomenúť, že Komisia môže upresniť svoje pôvodné výhrady uvádzané vo svojom návrhu, avšak za podmienky, že tým nedôjde k zmene predmetu sporu (rozsudky z 11. septembra 2001, Komisia/Írsko, C-67/99, Zb. s. I-5757, bod 23; z 12. októbra 2004, Komisia/Grécko, C-328/02, neuverejnený v Zbierke, bod 32, a z 26. apríla 2005, Komisia/Írsko, C-494/01, Zb. s. I-3331, bod 38).

19 Pritom je potrebné konštatovať, že v prejednávanej veci Komisia nerozšírila, nezmenila ani neobmedzila predmet sporu definovaný v odôvodnenom stanovisku z 19. decembra 2002.

20 Zo znenia návrhov odôvodneného stanoviska a zo žaloby Komisie, ktorej formulácia je takmer totožná, nevyplýva len, že sú založené na tých istých dôvodoch, ale zdá sa tiež, že uplatnením v žalobe, že verejný obstarávateľ bol povinný zorganizovať uverejnenie výzvy. Komisia iba upresnila dôvod pôvodne uvedený v odôvodnenom stanovisku, teda že zákazka týkajúca sa dodania vybavenia pre stravovacie zariadenie určené pre regionálnu správu v Turku mala byť predmetom dostatočného zverejnenia.

21 Na úvod treba pripomenúť, že Súdny dvor môže aj bez návrhu preskúmať, či sú splnené podmienky na podanie žaloby o nesplnenie povinnosti stanovené

v článku 226 ES (rozsudky z 31. marca 1992, Komisia/Taliansko, C-362/90, Zb. s. I-2353, bod 8; z 15. januára 2002, Komisia/Taliansko, C-439/99, Zb. s. I-305, bod 8, a zo 4. mája 2006, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-98/04, Zb. s. I-4003, bod 16).

22 Zároveň je potrebné pripomenúť, že z článku 38 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a z príslušnej judikatúry vyplýva, že každý návrh na začatie konania musí označiť predmet konania a obsahovať zhrnutie dôvodov a že toto označenie musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si svoju obhajobu a Súdnemu dvoru vykonávať preskúmanie. Podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, musia teda vyplynúť koherentným a zrozumiteľným spôsobom už z textu samotného návrhu (rozsudky z 9. januára 2003, Taliansko/Komisia, C-178/00, Zb. s. I-303, bod 6, a zo 14. októbra 2004, Komisia/Španielsko, C-55/03, neuverejnený v Zbierke, bod 23, a z 15. septembra 2005, Írsko/Komisia, C-199/03, Zb. s. I-8027, bod 50) a že návrhy Komisie musia byť formulované jednoznačne, aby Súdny dvor nerozhodol nad rámec návrhov alebo neopomenul rozhodnúť o niektorom žalobnom dôvode (rozsudky z 20. novembra 2003, Komisia/Francúzsko, C-296/01, Zb. s. I-13909, bod 121, a z 15. júna 2006, Komisia/Francúzsko, C-255/04, Zb. s. I-5251, bod 24).

23 V prejednávanej veci však žaloba Komisie uvedené požiadavky nespĺňa.

24 Svojou žalobou sa Komisia domáha, aby sa určilo, že Fínska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ES, z toho dôvodu, že Senaatti-kiinteistöt

v súvislosti so zmluvou týkajúcou sa vybavenia stravovacieho zariadenia porušila základné pravidlá Zmluvy a najmä zásadu zákazu diskriminácie, ktorá implikuje povinnosť transparentnosti.

25 Ako uviedla generálna advokátka v bode 45 svojich návrhov, žalobné návrhy, tak ako sú formulované, nie sú jasné a neumožňujú jasne a presne určiť, čo Komisia vytýka Fínskej republike, pretože uvádzajú súčasne článok 28 ES, základné ustanovenia Zmluvy, zásadu zákazu diskriminácie, ako aj povinnosť transparentnosti.

26 Navyše aj za predpokladu, že cieľom žaloby Komisie bolo určiť porušenie článku 28 ES, ani žalobné návrhy, ani ich znenie neuvádzajú jasne a presne, aké opatrenia predstavuje v prejednávanej veci kvantitatívne obmedzenie dovozu alebo opatrenie s rovnocenným účinkom v zmysle uvedeného článku.

27 Komisia sa obmedzuje na spochybnenie postoja verejného obstarávateľa „v rámci zmluvy týkajúcej sa vybavenia stravovacieho zariadenia".

28 Okrem toho Komisia v žiadnej z častí konania nepredložila súvislý a presný výklad skutkových okolností, na ktorých sa zakladajú žalobné dôvody, ktorých sa dovoláva na podporu svojej žaloby.

29 Vo svojej žalobe neposkytuje žiadne upresnenie vo veci pôvodnej výzvy, ale obmedzuje sa výlučne na poznámku, že „nebola úspešná pri nadobudnutí vybavenia pre stravovacie zariadenie".

30 V tejto súvislosti ani znenie žaloby, ani odpovede Komisie na otázky, ktoré položil Súdny dvor v ústnej časti konania, neumožňujú s istotou určiť, či ponuka týkajúca sa dodania a inštalovania vybavenia pre stravovacie zariadenie bola predložená verejnému obstarávateľovi v rámci tejto výzvy.

31 Rovnako vo svojej odpovedi Komisia bez toho, aby to však preukázala, na jednej strane potvrdzuje, že aspoň jeden z podnikov, ktoré predložili takúto ponuku, nebol medzi štyrmi kontaktovanými podnikmi, ktoré boli oslovené verejným obstarávateľom v roku 2000, a že na druhej strane položka týkajúca sa dodania a inštalácie vybavenia pre stravovacie zariadenie, ktorá je súčasťou zákazky vyhlásenej v rámci pôvodnej výzvy, nemala rovnaký predmet ako zákazka, na ktorej základe došlo ku kontaktom v priebehu toho istého roka.

32 Za týchto okolností Súdny dvor nemá k dispozícii dostatok údajov, ktoré by mu umožnili presne posúdiť rozsah porušenia práva Spoločenstva, ktoré sa vytýka Fínskej republike, a overiť existenciu nesplnenia povinností, ktoré uvádza Komisia (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 18).

33 V dôsledku toho treba žalobu zamietnuť ako neprípustnú.

O trovách

34 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Fínska republika navrhla zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a žaloba Komisie bola vyhlásená za neprípustnú, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Komisia Európskych Spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy